

ТАНЧО.

Искай, ефенди, искай готовъ схмъ да та послушамъ. Искай сичко стъ меня, за което схмъ въ състояние да ти испълня желанието.

ХАЛИЛЪ. (погледва на Нейка и Нейко полуусмихнато клява съ глава да потвърди думите си).

Ти имашъ едно много хубаво момиче. Азъ го харесахъ и ти го искамъ да ми го дадешъ за жена (Танчо са растреперва и гледа на Халила, като на хищенъ звѣръ.) И за тебе ще бѣде тогава много добръ — ще станемъ приятели — хайде да направимъ назарлъка.

ТАНЧО. (зато, че иска да задуши въ тая минута Халила — говори му джрзостно.)

Ей, Халилъ-ефенди, Халилъ-ефенди! Това ли е било твоето добро, което ти искашъ да ми направишъ? Такива добрини ли правятъ честните и умните хора? Азъ схмъ лѣжалъ три мѣсеца въ тъмницата, още десетъ години да лѣжа въ тумрука, то пакъ не ще бѣда въ състояние да испълня твоето скотско желание. Да си продамъ дѣтето! колко глупаво нѣщо! Или ти си помислялъ като ти казахъ, че схмъ готовъ за стореното твое добро да направа сичко, то ще си продамъ и милото